

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. III. Vtrum fuerit conueniens Christo pro se orare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

2.

Resp.
Christus
orando ali-
quid petijt.Luc. 22. &
23.
Ioan. 17.
Hebr. 5.Al primam
rationem du-
bitandi.

3.

Oratio fuit
Christo ne-
cessaria ex
diuina or-
dinatione.

Ad secundam.

Ad tertiam.

Ioan. 11.

Ambros.

4.

Ioan. 11.

Oratio etiam
ad exemplum
nostrum.

poscebat. v. g. ob eam causam precabatur ut se impium
quendam Deique aduersarium minime esse demonstra-
ret, atque ut Patrem à quo originem ducebat, honore af-
ficeret.

Verum ex scriptura constat non solum gratias
agendo & Deum laudando orasse, sed etiam pe-
tendo. Patet ex Lucæ 22. vbi dicit Petro: ego au-
tem rogavi pro te ut non deficiat fides tua. cap. 23. orat
pro crucifixoribus. Ioannis 17. orat pro disci-
pulis. ad Heb. 5. in diebus carnis sue, preces supplica-
tionesque ad eum qui posuit illum saluum facere à morte,
cum clamore valido & lacrymis offerens, exauditus est
pro sua reuerentia, & ita communissimè tenent Do-
ctores. itaque

Ad argumenta in contrarium allata Resp. Ad 1.
Christum quidem omnia per se potuisse; cum
enim esset Deus equalis Patri, poterat secundum
diuinam naturam quicquid potest Pater; tamen
secundum naturam humanam non omnia potuisse,
& quod potuit, potuisse per media à Deo ordi-
nata, inter quæ vnum fuit oratio.

Nec refert quod opera eius infiniti valoris pos-
sent sese extendere ad quilibet mercedum: quem-
admodum enim eo non obstante ad redemptionem
generis humani mors eius fuit necessaria propter
diuinum decretum, ita non obstante eadem in-
finitate operum, oratio ad quædam fuit necessaria
propter idem decretum, Deo scilicet ordinante ut
non nisi mediante oratione aliqua faceret; quam-
uis ergo diuina virtus eius humanitati assisteret
ad ea quæ fini Incarnationis erant conuenientia,
non tamen semper assistebat ad ea patranda sine
interuentu orationis.

Ad 2. Resp. Christum sciuisse quidem futurum
quod per suam orationem erat petiturus, sed sci-
uisse id futurum interuentu suæ orationis; quod
non tollit conuenientiam & vtilitatem illius, ut
ex se patet. et enim notitia ex suppositione ipsius
met orationis futura.

Ad 3. Resp. Chrysostomum non velle negare
Christum secundum humanitatem orasse; sed pri-
mo non orasse secundum naturam diuinam, &
secundum eam doctrinam aptare aliqua scripturæ
loca; ut illud Ioannis 11. ego autem sciebam quia sem-
per me audis. ita verò explicat ut respondeat Arianis
ex his & similibus locis contendentibus Filium
esse inferiorem Patri etiam secundum diuinam
naturam, quia eum orat; ut inquam respondeat,
docet hoc loco non designari Christum orare
Patrem, sed conformitatem Patris & Filij. Idem
dici potest de Ambrosio lib. 4. de fide cap. 3. Se-
cundo non orasse ex indigentia personæ, quod ve-
rum est, ut ex dictis patet; quamuis verè secun-
dum humanitatem orauerit. Idem est sensus Quo-
rundam aliorum Patrum.

Ad Damascenum dico eum non negare quod
Christus vere orauerit, neque ad hoc referre si-
mulationis modum, sed solum in eo quod cum
persona ipsius esset Patri equalis & æquè potens,
se se gesserit tanquam inferior, sicut licet esset om-
niscius, se gessit ut ignorans quo loco positus esset
Lazarus, quando quesitum, vbi posuisset eum.

Verum orauerit Ioannis 11. & petierit resusci-
tationem Lazari disputant aliqui Doctores. Ve-
rùm licet negaretur ibi orasse, nihil contra reso-
lutionem facit; neque enim asserimus semper in-
terposuisse orationem in miraculis patrandis, sed
solum interdum non sine illa aliqua obtinuisse.

Præter fines enumeratos Christus per suam ora-
tionem nobis præbuit exemplum quomodo tum

pro nobis, tum pro alijs debeamus frequenter ad
Deum per orationem recurrere: quam ob causam
aliqui dicunt quod propter nostram instructio-
nem orauerit; quamquam illa non fuerit sola &
adequata causa.

ARTICVLVS II.

Virum Christo conueniat orare secun-
dum sensualitatem.

RESPONDET non orare secundum sensua-
litate: desiderium tamen partis sensitivæ
per orationem explicuisse.

Prius patet ex eo quod oratio sit actus rationis,
Posterius patet ex oratione fusa in hortu.

Tres causas huius orationis ponit S. Thom. 1. Cause or-
tationis in
ostensionem naturæ humanæ in Christo. 2. ut or-
tationis in
stenderet quod liceat homini secundum natura-
lem affectum aliquid velle quod Deus non vult,
scilicet secundum ipsum materiale. 3. ut ostende-
ret quod homo debeat sese diuinæ voluntati sub-
mittere.

ARTICVLVS III.

Virum fuerit conueniens Christum pro
se orare?

AFFIRMAT. patet ex oratione fusa in hor-
to, & alia Ioannis 17.

ARTICVLVS IV.

Virum oratio Christi semper fuerit
exaudita?

AFFIRMAT.
Notandum varios sentire non omnē Christi
orationem fuisse exauditam, sed solum eam quæ
ex voluntate efficaci processit respectu eius quod
petebat per orationem; quemadmodum voluntas
Christi inefficax non fuit impleta, ut supra q. 18.
diximus, ita dicunt orationem quæ processit ex
huiusmodi voluntate non fuisse exauditam: posse
autem orationem procedere ex voluntate ineffi-
caci videtur probari, ex eo quod oratio sit mani-
festatio desiderij; desiderium autem potest esse in-
efficax. Confirmari potest hæc sententia ex ora-
tione Christi Matth. 26. Pater mihi si possibile est, tran-
seat à me calix iste.

Verum contraria sententia videtur omnino S.
Thom. hic in corpore vbi dicit, secundum autem
voluntatem rationis Christus nihil aliud voluit nisi quod
seini Deum velle, & ideo omnis absoluta voluntas
Christi etiam humana fuit impleta, quia fuit Deo confor-
mis, & per consequens omnis eius oratio fuit exaudita.
Vbi duo indicant. 1. omnem omnino Christi ora-
tionem fuisse exauditam. 2. huius rationem, quod
scilicet omnis eius oratio processit ex volunta-
te absoluta.

Respondet Lorca disp. 80. illud, & per conse-
quens, non continere consequentiam vllam, &
per hoc non designari ex eo quod voluntas Chri-
sti absoluta sit impleta, sequi exauditam oratio-
nem; sed S. Thom. solum designare similitudinem,
seu simili modo exauditam orationem, scilicet

eam